

Klici in priprošnje redovnice benediktinke

Naj bo postni čas čas milosti, v katerem naj puščava ponovno postane kraj prve ljubezni, kjer Bog vzgaja svoje ljudstvo z namenom, da bi ga vodil k prehodu iz smrti v življenje.

Naj se srce vsakega človeka odpre in spozna resničnost, v kateri se razodeva Bog, in tako zazna krik mnogih zatiranih bratov in sester ter začuti bratstvo, ki nas povezuje.

Naj naša svoboda dozori v osebno odločitev, da ne bi zapadli v objokovanje suženjstva in še naprej podlegali privlačnosti tistih stvari, ki smo jih že videli in posedovali.

Bog ne želi podložnikov, ampak otroke: tako naj se izmed vsak, oborožen z Božjo besedo, sooča z bojem proti lažem sovražniku, ki nas nenehno skuša zapeljati s tem, da nas vodi v malikovanje moči, priznanj in nadvlade.

Naj iz tega postnega potovanja vzklije novo človeštvo: ljudstvo malih in ponižnih, tistih, ki bodo odprti in pripravljeni sprejeti Božjo besedo ter brate in sestre, ter se prikloniti pred ranjenim človeštvom in izkazati tisto ljubezen, ki vse stvari prenavlja.

**V molitvi vas obveščamo
na naslednja srečanja za poklice**

31. marca 2024
Velika noč – Gospodovo vstajenje

MOLITEV OB 60. SVETOVNEM DNEVU POKLICEV

Dobri Oče,
Ti si nam dal življenje.
Stvarstvo, čas, zgodovina govorijo o tebi,
o tvoji ljubezni in o tvojem občutju do nas.

Tebe, ki si nas poklical
že v materinem naročju,
in si v nas vsejal izredne želje
po sreči in polnosti, prosimo:
pošlji svojega Duha,
da bi razsvetlil
naša srca,
da bi lahko spoznali in ovrednotili
vse dobro, s čimer si obdaril naše življenje.

Dopusti, da nas prevzame
tvoja luč, da bi iz tvoje Cerkve
odsevali odtenki tvoje lepote,
in bi tako vsak izmed nas,
s tem da bi se odzval svojemu klicu,
sodeloval pri čudovitem in raznolikem
delu, ki ga želiš
izvršiti v zgodovini.

Prosimo Te v imenu Jezusa Kristusa,
tvojega Sina.
Amen

Centro Diocesano Vocazioni 328.9359991 |
cdv.trieste@gmail.com

centrodiocesanovocazioni.trieste
sledite nam na Facebooku

Nevidni Samostan

MAREC 2024

Naj se naša molitev širi in nadaljuje
po cerkvah, v skupnostih,
v družinah, v srcih vernikov,
kot v nevidnem samostanu,
od koder se h Gospodu
dviga večni klic.

(sv. Janez Pavel II.
6.1.1979)

Ustvariti dom

To je pobuda tržaškega škofijskega središča za poklice,
ki ima svoj sedež v Domu duhovnosti „Il Sicomoro“
Salita Muggia Vecchia, 53 - 34015 Milje (Ts)

Uvod v molitev

DOM V BETANIJI

S pozornim opazovanjem domov, ki jih je obiskal Jezus, in jih omenja Sveto pismo, se bomo v tem mesecu zaustavili pri domu v Betaniji; njegova vrata nam tokrat odpira evangelist Luka.

V tej hiši je bila naseljena družina, ki bo pozneje imela zelo pomembno vlogo. Tu se nam predstavita dve sestri, ki sta bili zelo gostoljubni do Gospoda in sta svoje gostoljubje živeli na zelo različne načine.

Kar je presenetljivo in kar imata skupnega, je globoko prijateljstvo, ki ju povezuje s Kristusom.

Božja Beseda

Iz evangelija po Luku

(Lk 10, 38 - 42. 11,5-8)

Ko so potovali, je prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegove besede, Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!« Gospod ji je odgovoril: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet.«

In (Jezus) rekel jim je: »Kdo izmed vas, ki ima prijatelja, bo prišel opolnoči k njemu in mu rekel: ›Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, kajti k meni je s potovanjem prišel prijatelj in mu nimam s čim postreči,‹ in mu bo oni znotraj odgovoril: ›Ne nadleguj me! Vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji, ne morem vstati in ti dati.‹ Povem vam: Če ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo zaradi njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje «

Admirantes Jesum beseda našega škofa Enrica Trevisija

Hiša v Betaniji je dom prijateljstva. Vsi čutimo potrebo po njem. Odnosi spoštovanja in zaupanja. Odnosi, v katerih doživljamo prijateljstvo in zastonjskost. Kjer medsebojno sodelovanje ni dolžnost, ampak prizadevanje vsake osebe, kako bi najbolje spodbudila drugo osebo, in ji pustila svobodo, ne da bi jo obremenila z obveznostjo. Gre torej za predanost sebe drugemu (ki ni le obveznost do dela, ampak sodelovanje v odnosu), ki odpira pot k spoznavanju lastnih zmožnosti za dobro, spoznavanju lastne poklicanosti. In tako se človeško prijateljstvo odpira prijateljstvu z Gospodom: bodisi ker v drugem začutim nekaj Božjega bodisi ker samo Bog je popoln prijatelj: ostalim lahko dovolim, da so

krhki in ranljivi prijatelji ... vendar prijatelji, s katerimi lahko hodim in živim.

Da bi v polnosti zaživel v današnjem času... beseda g. Josefa Haddada

Marija sede k Jezusovim nogam, da bi ga poslušala; pusti vse, kar je počela, samo da bi bila z Njim: ne želi zamuditi nobene njegove besede. Ko nas pride obiskat v naše življenje, v naše domove, moramo vse pustiti; njegova navzočnost in njegova beseda sta na prvem mestu. Marta je imela karizmo gostoljubnosti in je bila vsa prevzeta s številnimi obveznostmi. Z besedami: "Marta, Marta, ti se trudiš in se vznemirjaš zaradi mnogih stvari" Jezus ne misli obsojati nagnjenosti k služenju, ampak le prizadevanje, ki ga človek včasih živi. Tudi mi včasih delimo Martino skrb in se trudimo, da bi v naših družinah in skupnostih doživeli smisel sprejemanja, smisel bratstva, da bi se vsi lahko počutili "kot doma", še posebej mali in revni, ko potrkajo na vrata.

Modrost srca je prav v tem, da znamo združiti ti dve prvini: kontemplacijo in delovanje. Marta in Marija nam kažeta pot. Če hočemo uživati življenje z veseljem, moramo po eni strani združiti "stati pri Jezusovih nogah" in ga poslušati, ko nam razkriva skrivnost vsake stvari; po drugi strani pa biti pozorni in gostoljubni, ko gre On mimo nas, z obrazom prijatelja, ki potrebuje pogostitev.